

Sygnatura akt IV P 84/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w (...)IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Giżewska-Rozmus

Protokolant: Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2021 r. w (...)na rozprawie

sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko (...)im. S. J. w O.

o uchylenie kary porządkowej

I uchyla karę porządkową upomnienia z dnia 25 lutego 2020r. nałożoną na powódkę K. K. (1) przez pozwanego (...)im. S. J. w O.,

II uchyla karę porządkową w postaci kary pieniężnej w kwocie 200 złotych z dnia 25 lutego 2020r. nałożoną na powódkę K. K. (1) przez pozwanego (...)im. S. J. w O.,

III Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego),

IV nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...)kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty podstawowej od pozwu, której powódka nie miał obowiązku uiścić.

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus

IV P 84/20

UZASADNIENIE

Powódka K. K. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...)im. S. J. w O. wniosła o uchylenie nałożonej na nią kary porządkowej w postaci kary upomnienia oraz kary pieniężnej w kwocie 200 zł. W uzasadnieniu, wskazując okoliczności zdarzeń z 23.01.2020r. oraz 30.01.2020r., nie zgodziła się z zasadnością nałożonych na nią kar. Wskazała również, iż pismo z informacją o odrzuceniu sprzeciwu datowane jest na 10.03.2020r. natomiast pismo zawierające stanowisko Komisji (...) Związku Zawodowego (...), (...)im. S. J. w O. datowane jest na 12.03.2020r. Także data wpływu tego pisma do pozwanego to 12.03.2020r.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...)im. S. J. w O. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany uzasadniając swoje stanowisko przytoczył okoliczności i przyczyny zastosowania kar. Wskazał na przepisy regulaminu pracy obowiązującego u pozwanego, które dotyczą ustalonego porządku pracy w trakcie prób i spektakli. Podkreślono, że wymierzenie kary porządkowej nie wynika z osobistej niechęci dyrektora do powódki. Wskazano, że zawiadomienie o odrzuceniu sprzeciwu zostało wystosowane do powódki w dniu 13.03.2020r.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka K. K. (1) jest zatrudniona w pozwanym (...)im. S. J. w O. od 01.09.2001r. jako aktorka.

(dowód: akta osobowe- umowa o pracę k. 1)

W dniu 25.02.2020r. pozwany pisemnie zawiadomił powódkę o nałożeniu na nią kary porządkowej w postaci:

1. upomnienia,
2. kary pieniężnej w kwocie 200 zł.

Jako powód wskazano, iż w dniu 23.01.2020r. podczas próby wznowieniowej do spektaklu „(...)” zachowanie powódki utrudniało pracę innym aktorom oraz inspicjentowi, a w konsekwencji doprowadziło do przerywania próby. Koniecznym stało się następnie powtarzanie konkretnych fragmentów scen. Opisanie postępowanie naruszyło spokój i porządek ustalony w miejscu pracy.

W dniu 30.01.2020r. w trakcie spektaklu „ (...) P. i p.B.” mimo dwukrotnego wezwania przez inspicjenta z uwagi na zbliżające się wejście – nie stawiała się powódka w kulisach , aby uczestniczyć w scenie poprzedzającej finał przedstawienia. Scena ta miała istotny wpływ na jakość całego spektaklu. Zawierała utwór muzyczny, w którym powódka wykonywała żeńską partię wokalną oraz układ choreograficzny. Mając na względzie fakt na specyfikę zawodu aktora i pracy na tego rodzaju stanowisku- jako miejsce pracy uznano w tym przypadku scenę w trakcie przedstawienia. Stwierdzono, że powódka nie stawiała się w tym miejscu bez usprawiedliwienia. Wskazano, iż mając na uwadze fakt, że dotychczasowa postawa pracownik nie naruszała porządku obowiązującego w miejscu pracy pracodawca postanowił o wymierzeniu kary w łagodnym wymiarze.

(dowód: zawiadomienie o wymierzeniu kary k. 17)

W dniu 02.03.2020r. powódka wniosła sprzeciw od nałożonej kary.

(dowód: sprzeciw k. 13-16)

Pismem z 10.03.2020r. pracodawca zwrócił się do Komisji (...) Związku Zawodowego (...), (...)im. S. J. w O. o przedstawienie stanowiska organizacji związkowej w sprawie nałożenia kary porządkowej na powódkę.

(dowód: pismo k. 59)

Pismem z dnia 12.03.2020r., które wpłynęło do pozwanego (...)w tej samej dacie, Komisja (...) Związku Zawodowego (...), (...)im. S. J. w O. poparła stanowisko powódki w postaci złożonego sprzeciwu i wniosła o uchylenie nałożonej na pracownika kary.

(dowód: pismo z dnia 12.03.2020r. k. 12)

Pismem datowanym na dzień 10.03.2020r., a nadanym w dniu 13.03.2020r., pracodawca zawiadomił powódkę o odrzuceniu sprzeciwu. Poinformowano, iż decyzja została podjęta po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej powódkę Komisji (...) Związku Zawodowego (...), (...)im. S. J. w O..

(dowód: pismo z dnia 10.03.2020r k. 11, wyciąg z pocztowej książki nadawczej k. 56, dowód nadania k. 57-58v)

W dniu 23.01.2020r. miała miejsce próba wznowieniowa do spektaklu „ (...)”. Odbywała się w godzinach od 10:30 do 13:00. Główne role grają G. J. (1) i M. M. (1). Jedną z wiodących ról w tym przedstawieniu gra również powódka. W związku z tym podczas próby powódka miała wiele wejść na scenę. W przerwach mogła przebywać m.in. w kulisach, bufecie, garderobie. Przed każdym wejściem aktora na scenę jest on wzywany przez inspicjenta. Powódka przed jedną ze scen została wezwana przez inspicjenta M. P. (1). Jest dwa razy powtarzane imię i nazwisko aktora lub postaci, którą osoba gra. Czynność ta jest wykonywana wcześniej, tak aby umożliwić aktorowi przygotowanie w kulisach i

spokojne wejście na scenę. Inspicjent zorientował się, że powódka nie przysłała gdy nie weszła na scenę. Wówczas została ponownie wywołana przez system inspicjencki. Powódka zjawiała się na scenie po kilkunastu sekundach.

Drugi akt sztuki podczas próby w dniu 23.01.2020r. rozpoczął się po powrocie aktorów na scenę po przerwie na wypalenie papierosa. Powódka, która nie pali, oczekiwała na wezwanie inspicjenta w garderobie. Po wezwaniu stawiała się na scenie.

Podczas przedmiotowej próby, oczekując na swoje wejście na scenę powódka przebywała m.in. w bufecie pracowniczym, w którym znajdowali się także : pani bufetowa oraz inni aktorzy, w tym D. P. i A.S..

Spektakl „ (...)” jest farsą, ma dynamiczny przebieg.

Próby wznowieniowe są przeprowadzane w przypadku sztuk, które mają być grane po przerwie. Ich celem jest przypomnienie aktorom tekstu, przebiegu scen. Cechą charakterystyczną prób, w tym prób wznowieniowych, jest ich przerywanie. Następuje to np. w celu powtórzenia sceny, utrwalenia tekstu.

Próba z dnia 23.01.2020r. miała charakter wersji pełnej, przeprowadzanej przed samym spektaklem i miała na celu przejście-zagranie całości przedstawienia. Jednak była zatrzymywana, cofana, aktorzy powtarzali sceny.

W dniu 30.01.2020r. w pozwanym (...)wystawiano spektakl „(...) P. i p.B.”. Powódka występuje w przedstawieniu uczestnicząc m.in. w scenach zbiorowych tańca i śpiewu. Przed sceną finałową następuje zmiana scenografii. W tym celu powódka wraz z grupą aktorów wykonuje układ choreograficzno- muzyczny, aby odwrócić uwagę widzów od zmian w głębi sceny. Aktorzy mają płaszcze przymocowane do rąk, które przy rozłożeniu rąk zakrywają zmianę na scenie i zejście aktorów z głębi sceny. W układzie tym powódka zarówno wykonuje układ choreograficzny, jak i utwór wokalny. Przed rozpoczęciem przedmiotowej sceny powódka została dwukrotnie wezwana przez inspicjenta M. P.. Wywołanie nastąpiło z wyprzedzeniem, tak aby aktorzy mogli przygotować się do wejścia na scenę. Inspicjent stwierdził, że jeden z aktorów pojawił się w kulisach na wezwanie. Nie stawiała się jednak powódka. Wezwanie zostało ponowione. K. K. stawiała się tuż po rozpoczęciu sceny i została w kulisach nie decydując się na wejście na scenę.

Raporty z przebiegu próby i przedstawienia z dnia 23 i 30 stycznia 2020r. były sporządzane przez inspicjenta. Raporty, w tym z dnia 23.01.2020r. w pierwotnej wersji tj bez adnotacji w „ Uwagach”, zostały podpisane także przez asystenta reżysera w ciągu kilku dni po próbie i spektaklu. M. P. uzupełniła raport z 23.01.2020r. w dniu 12.02.2020r. o czym poinformowała asystenta reżysera. Uczyniła to ponieważ uznała, iż podczas prób wznowieniowych do przedstawienia „(...)” powódce zdarzyły się inne drobniejsze nieprawidłowości związane z opóźnieniem wejścia na wezwania i chciała zwrócić w raporcie uwagę na zachowanie powódki. Następnie inspicjent przekazała raporty koordynatorowi artystycznemu D. S.. W kolejnych dniach tj. 14.02.2020r., 20.02.2020r., 25.02.2020r. inspicjent składała na piśmie wyjaśnienia do uwag umieszczonych w obu raportach.

W (...), po stronie gdzie znajdują się garderoby, pomieszczenia zespołu technicznego, część administracyjna, na korytarzach, w łazienkach i w bufecie pracowniczym zamontowane są głośniki. Podawane są przez nie komunikaty inspicjenta, w tym wzywające aktorów na scenę. System inspicjencki ma zarówno ekrany jak i głośniki. Rozprowadzony jest również u zespołu technicznego oraz w bufecie pracowniczym. Umożliwia śledzenie na ekranach tego co dzieje się na scenie.

Nadzór nad prawidłowym (także pod względem technicznym) i sprawnym przebiegiem prób i spektakli sprawuje inspicjent. W tym zakresie zarówno aktorzy, jak i obsługa techniczna zobowiązani są do realizacji poleceń inspicjenta. Niezależnie od powyższego, aktor podczas prób i spektakli ma obowiązek pilnowania czasu swojego wejścia na scenę.

Po przyjeździe do teatru, aktorzy, którzy grają w danym dniu spektakl, przygotowują się do niego m.in. w swoich garderobach, perukarni, charakteryzatorni lub na scenie. W trakcie spektaklu oczekując na wejście na scenę pozostają za kulisami, w garderobie, bufecie, na korytarzu.

Informacja o zaistniałych zdarzeniach podczas próby w dniu 23.01.2020r. i przedstawienia w dniu 30.01.2020r. została przekazana dyrektorowi (...) w dniu 13.02.2020r.

(dowód: zeznania M. P. k. 191v-194v, W.R. k. 194v-197v, G.C. k. 105v-106v, A.C.-P. k. 107-108v, G. J. k. 108v-110, D. P. k. 110 v-113v, M. M. k. 114-115, przesłuchanie K. K. k.246-250v, Z. B. k. 250v-254v, raporty k. 54,55, zapisy spektakli –płyta DVD k. 61, raporty i pisma k. 223-230, akta osobowe powódki cz. B k. 113, 115-115v)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powódki jest uzasadnione.

Dokonując ustaleń w sprawie, Sąd oparł się na zebranych w sprawie materiale dowodowym, w szczególności na podstawie zeznań słuchanych świadków i stron. W zakresie dokumentów złożonych przez obie strony, w tym opinii prywatnych czy wydruku z internetu, należy zauważyć, iż stanowią one dokumenty prywatne a tym samym zgodnie z dyspozycją art. 245 kpc dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Jak wskazano, Sąd, w zakresie zdarzeń z dnia 23 i 30 stycznia 2020r., przede wszystkim dokonał ustaleń w oparciu o zeznania świadków i stron, albowiem słuchane osoby bezpośrednio uczestniczyły w sytuacjach, które stanowiły kanwę nałożenia na powódkę przedmiotowych kar lub jak w przypadku Z. B. podejmował on, jako dyrektor pozwanego, decyzję o ukaraniu.

W świetle art. 108 § 1 kp za nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy, pracodawca może stosować:

- 1) karę upomnienia;
- 2) karę nagany.

§ 2 cytowanego przepisu wskazuje, iż za nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisów przeciwpożarowych, opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub spożywanie alkoholu w czasie pracy - pracodawca może również stosować karę pieniężną.

Należy podkreślić, iż za jedno przewinienie dyscyplinarne może zostać nałożona jedna kara porządkowa. Nadto, możliwe jest, nałożenie określonych kar tylko w sytuacjach przewidzianych w przepisach. Decyzję w tym zakresie podejmuje pracodawca kierując się dokonanymi przez siebie ustaleniami, wyjaśnieniami pracownika a także uwzględniając dyrektywę zawartą w art. 111 kp. Wskazany przepis przewiduje, iż „przy stosowaniu kary bierze się pod uwagę w szczególności rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych, stopień winy pracownika i jego dotychczasowy stosunek do pracy.”

Jak wynika ze stanowiska zaprezentowanego przez stronę pozwaną w toku postępowania na powódkę nałożono dwie kary: karę upomnienia za zachowania podczas próby w dniu 23.01.2020r. oraz karę pieniężną za sytuację, która miała miejsce podczas spektaklu w dniu 30.01.2020r.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu formalnego zgłoszonego przez powódkę w zakresie nałożonej kary. Dotyczył on odrzucenia sprzeciwu przez pracodawcę przed otrzymaniem i zapoznaniem się ze stanowiskiem organizacji związkowej reprezentującej pracownika. Jak wynika bowiem z art. 112 par. 1 kp o uwzględnieniu lub odrzuceniu sprzeciwu decyduje pracodawca po rozpatrzeniu stanowiska reprezentującej pracownika zakładowej organizacji związkowej. Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, iż jakkolwiek pismo odrzucające sprzeciw datowane było na 10.03.2020r. nie mniej jednak wystosowane zostało do powódki 13.02.2020r. już po otrzymaniu stanowiska związku zawodowego. W piśmie odrzucającym sprzeciw pracodawca wskazuje, że decyzję podjął po

zapoznaniu się ze stanowiskiem reprezentującej powódkę Komisji Międzyzakładowej. Z przedłożonych dowodów nadania oraz zeznań Z. B. wynika, że pismo nadano po otrzymaniu powyższego stanowiska.

Przechodząc do kwestii merytorycznych trzeba wskazać, iż z ustaleń dokonanych w toku postępowania wynika, że w dniu 23.01.2020r. miała miejsce próba wznowieniowa do spektaklu „(...)”. Uczestniczący w niej aktorzy A.C.-P., G. J., M. M. nie zauważyli żadnych odstępstw w jej przebiegu od dotychczasowych prób, w tym prób wznowieniowych. Po próbie tej został sporządzony raport, w którym nie znalazły się żadne uwagi. Jak ustalono, inspicjent nadzorujący próbę w raporcie może wpisać w rubryce „ Uwagi” wszystkie nieprawidłowości mające wpływ na przebieg próby. Raport jest sporządzany zaraz po próbie, a asystent reżysera lub reżyser podpisują go w ciągu kilku dni. W dniu 12.02.2020r. inspicjent M. P. uznała, że zachodzi potrzeba uzupełnienia raportu w zakresie uwag dotyczących zachowania powódki i D. P.. W raporcie umieściła zapis dotyczący braku stawiennictwa aktorów na wezwania i ich głośnego zachowania, co miało utrudniać pracę innym aktorom. Jednocześnie, jak zeznała sama M. P., do raportu wpisuje tylko szczególne zakłócenia, znaczące spóźnienia, „ coś co rzeczywiście zaburza pracę innych aktorów” (k.194). Zeznała, że dokonała tego już po podpisaniu raportu przez siebie i asystenta reżysera i dopiero gdy stwierdziła, że powódka dopuściła się podczas dwóch prób wznowieniowych większej ilości naruszeń o drobniejszym charakterze. W związku z tym nie można uznać, że zdarzenie to miało szczególnie negatywny i silnie oddziaływający na pozostałych członków ekipy charakter skoro inspicjent nie wpisała tych zdarzeń od razu. Co istotne, kara upomnienia została nałożona za zachowania powódki podczas próby w dniu 23.01.2020r. utrudniające pracę innym aktorom oraz inspicjentowi, które w konsekwencji doprowadziły do przerwania próby. W. R.- asystent reżysera, zeznając na tę okoliczność, mówi: „w trakcie tej próby zdarzyło się to, co ujęto w treści raportu, została w pewnym momencie próba przerwana ze względu na to, że inspicjent wielokrotnie wzywa powódkę do tego, aby się stawiała na scenie w odpowiednim momencie. Do tego nie doszło, na kilka minut próba została przerwana”. Dalej dodaje „Na scenie osobiście nie byłem, ale byłem świadkiem tego zdarzenia za kulisami, chwilę po moim zejściu ze sceny, na scenę wbiegała postać grana przez powódkę” (k. 195). Jednocześnie powódka w swoich zeznaniach stwierdziła, że faktycznie nie stawiała się na czas w jednej scenie, a weszła po około 15 sekundach. W związku z odmiennymi zeznaniami w tym zakresie w szczególności inspicjenta i powódki Sąd odwołał się w swych ustaleniach do zeznań G. J. i M. M. grających główne role w tej sztuce. Należy zauważyć, iż G. J. grał postać doktora M.. A zarzut stawiany powódce dotyczy niewejścia na scenę ze słowami (...) kierowanymi do tej właśnie postaci. Z analizy zeznań świadków G. J. i M. M. nie sposób wyprowadzić wniosku, aby zachowanie powódki odpowiadało opisowi zawartemu w zawiadomieniu o nałożeniu kary upomnienia. G. J. wskazuje : „Ja do tej próby nie przywiązywałem żadnej wagi do momentu kiedy okazało się, że powódka została ukarana. Od tego momentu zacząłem przypominać sobie pewne rzeczy. Udało mi się przypomnieć, że była sytuacja opóźnienia rozpoczęcia II aktu. Kiedy miało to miejsce nie zdziwiło mnie to i nie zszokowało , bo takie sytuacje zdarzają się nagminnie, dosyć często podczas prób. (...) Czekaliśmy na rozpoczęcie II aktu, poczekaliśmy- to kwestia dojścia z garderoby na scenę , to może 50 metrów, może 10 sekund, może było 12 sekund” (k. 108v-109). Zeznania świadka wskazują, iż nie zanotował on w swej świadomości takiego faktu, na który powołuje się strona pozwana. Jest to o tyle istotne, że do niego, jako aktora grającego postać doktora M. miały być skierowane słowa, z którymi powódka wchodziła na scenę. Również M. M. nie potwierdził przerwy w próbie objętej karą. Zauważył, że powódka w jednej scenie w I akcie weszła z minimalnym opóźnieniem. Jednak jak podkreślił, była to scena, którą wcześniej z kolegą dwu- lub trzykrotnie powtarzali.

W tym miejscu należy odnieść się do słów W.R., który stwierdził, że nie był osobiście wówczas na scenie, ale był świadkiem zdarzenia w kulisach ponieważ chwilę po jego zejściu ze sceny na scenę wbiega powódka. Jak wynika z zapisu omawianego przedstawienia na płycie CD świadek W. R. schodzi ze sceny w minucie 44:16, natomiast powódka wchodzi w minucie 47:50. Wejście powódki następuje zatem dopiero po 2 minutach i 34 sekundach, a W.R. ma w tym czasie przebywać w kulisach. Jednocześnie aktorzy grający główne role i występujący w tej scenie nie potwierdzają faktu przerwania sceny przez powódkę w związku z brakiem jej wejścia, dodatkowo w szczególności w sposób znaczny i utrudniający im pracę. Również świadkowie A. C.-P. i D. P., którzy brali udział w tej próbie, nie potwierdzili okoliczności ujętych w raporcie i zawiadomieniu o ukaraniu. Natomiast wszyscy świadkowie tj. G. J., M. M., D. P., A.C.-P. potwierdzili, że próba w dniu 23.01.2020r. przebiegała typowo, jak każda inna próba wznowieniowa.

W związku z powyższym nie można uznać, aby powódka dopuściła się podczas próby w dniu 23.01.2020r. poprzez opóźnienie wejścia ze słowami (...) naruszenie porządku warunkującego nałożeniem kary dyscyplinarnej. Trzeba podkreślić, iż przy ocenie czy zostały spełnione przesłanki do nałożenia kary należy brać pod uwagę winę pracownika oraz charakter naruszenia. Z okoliczności sprawy nie wynika, aby zachowanie powódki było umyślne, a nadto aby znacząco wpłynęło na pracę aktorów na scenie poprzez istotne zaburzenie przebiegu próby. Warto natomiast podkreślić, iż powódka jest postrzegana jako aktorka bardzo zdyscyplinowana i sumienna. Jak zeznali słuchani świadkowie zawsze jest przygotowana do swojej pracy.

Z uwagi na ogólnikowość opisu przyczyn, w oparciu, o które nałożono na powódkę karę za zdarzenie z dnia 23.01.2020r. a jednocześnie odnoszenie się w toku postępowania przez stronę pozwaną do opisu z raportu z 23.01.2020r., który miał stanowić podstawę nałożenia tej kary należało odnieść się także do dwóch pozostałych zarzutów postawionych powódce, a dotyczących przedmiotowej próby.

W toku postępowania wskazywano, że powódka miała nie wyjść także do rozpoczęcia II aktu. Jak zeznała K. K. przez rozpoczęciem tej części próby aktorki udali się w celu wypalenia papierosa. Powódka nie pali w związku z tym pozostała w garderobie oczekując na wezwanie inspicjenta. Nie wiedziała kiedy grupa wróci z tzw. „papierosa”. Po wezwaniu inspicjenta stawiała się na scenie. O 10-12 sekundowym oczekiwaniu na rozpoczęcie II aktu powiedział G. J.. Natomiast M.M., który znajduje się w tej scenie nie zauważył, aby jakiegokolwiek opóźnienie nastąpiło. Również Z. B. podczas swoich zeznań stwierdził, że zdarzenie to miało mniejsze znaczenie niż okoliczność z pierwszego aktu. W ocenie Sądu trudno w okolicznościach związanych z rozpoczęciem II aktu doszukiwać się w ogóle jakichkolwiek naruszeń dyscypliny pracy po stronie powódki. Powódka oczekiwała w garderobie na powrót kolegów aktorów i po ich powrocie i wezwaniu przez inspicjenta przysłała na scenę. W związku z tym wykonała wszystko co należało do jej obowiązków, albowiem stawiała się na wezwanie do rozpoczęcia II aktu.

Kolejnym zarzutem zawartym w raporcie miało być głośne zachowanie powódki w bufecie, co miało utrudniać innym aktorom m.in. A.S. pracę (aktorzy nie słyszeli komunikatów inspicjenta). Przede wszystkim, żaden ze świadków nie potwierdził, aby powódka głośno zachowywała się w bufecie. Inspicjent, która dokonała takiego zapisu w raporcie nie przebywała w bufecie w związku z tym nie mogła słyszeć co się w nim dzieje. Zeznający na tę okoliczność M. M. stwierdził, że przebywając na scenie nie słyszał hałasu z bufetu, nadto charakter próbowanej sztuki jest taki, że jest ona głośna. Powyższe koresponduje z zeznaniami powódki, która zaprzeczyła aby głośno zachowywała się w bufecie i utrudniała pracę innym aktorom. Dlatego też również ten zarzut nie znajduje uwzględnienia w ocenie Sądu.

Reasumując, Sąd uznał, iż jakkolwiek powódka z opóźnieniem weszła do sceny ze słowami (...) nie mniej jednak waga tego zachowania była niewielka. Nie wpłynęło to na prawidłowy przebieg próby i nie zostało odnotowane przez aktorów, w tym jako utrudnienie. Wręcz osoby uczestniczące w scenie nie potrafiły sobie przypomnieć tego zdarzenia. Analizując przebieg próby z 23.01.2020r. aktorzy musieli starać się przypomnieć sobie okoliczności, które mogłyby świadczyć o zaburzeniu przebiegu próby spowodowanej zachowaniem powódki. W ich ocenie bowiem próba przebiegała w sposób standardowy, niczym nie różniła się od innych tego typu prób. Również o tym, iż zdarzenia z dnia 23.01.2020r. nie mogły mieć tak istotnego znaczenia, jak obecnie stara się to wykazać pozwany, świadczy fakt, że ani inspicjent, ani asystent reżysera sporządzając i podpisując raport nie widzieli potrzeby wpisania ich. Dopiero po 3 tygodniach raport został uzupełniony przez inspicjenta. Jak zeznała bowiem M. P. dokonała tego ponieważ powódka miała więcej opóźnień na 2 próbach wznowieniowych.

Pismem z dnia 25.02.2020r. powódka została zawiadomiona także o nałożeniu na nią kary pieniężnej. Odnosząc się do powyższej kwestii należy podkreślić, że pracodawca wskazując co jest przyczyną zastosowania kary musi być precyzyjny. W niniejszej sprawie w zakresie zdarzenia z dnia 30.01.2020r. pozwany zarzucił powódce, że mimo dwukrotnego wezwania przez inspicjenta z uwagi na zbliżające się wejście - nie stawiała się w kulisach aby uczestniczyć w scenie poprzedzającej finał przedstawienia. Dalej wskazano, że „mając na uwadze fakt na specyfikę zawodu aktora i pracy na tego rodzaju stanowisku- jako miejsce pracy uznać należy w tym przypadku scenę w trakcie przedstawienia. Nie stawiała się Pani w tym miejscu bez usprawiedliwienia”. Taki zapis zarzutu wskazuje, że pracodawca upatruje przyczyny zastosowania kary porządkowej w fakcie niestawienia się powódki w kulisach i na scenie pomimo wezwania

przez inspicjenta. Jak wynika z zeznań powódki i M. P., K. K. stawiała się do kulis po drugim wezwaniu. Jednocześnie przebywała w swoim miejscu pracy jakim jest budynek (...). Należy podkreślić, że obowiązki zawodowe aktora są wykonywane w różnych miejscach tego budynku. Nie można utożsamiać pojęcia „miejsca pracy” aktora tylko ze sceną (...). Dodatkowo należy podkreślić, iż przepis art. 108 par. 2 kp, który daje pracodawcy prawo do zastosowania kary porządkowej pieniężnej mówi o „opuszczeniu pracy bez usprawiedliwienia”. Pojęcie to dotyczy właśnie opuszczenia miejsca, w którym praca z uwagi na swoją specyfikę może być wykonywana przez danego pracownika. Nie oznacza to wykonywania tej pracy tylko w jednym określonym miejscu większego obszaru, na którym znajduje się zakład pracy. Nie mniej jednak, przepis ten przewiduje, iż kara powyższa może być zastosowana tylko za opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia. W okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana nie wykazała aby powódka opuściła pracę bez usprawiedliwienia. Z poczynionych ustaleń wynika, że K. K. znajdowała się w bufecie pracowniczym czekając na swoje wejście na scenę. Bez wątplenia nie usłyszała wezwania inspicjenta i w momencie gdy zorientowała się, że powinna pojawić się na scenie natychmiast udała się za kulisy. Scena jednak się rozpoczęła. Okoliczności te świadczą o tym, że powódka spóźniła się na rozpoczęcie sceny. Nie wynika z nich, aby opuściła pracę oraz dokonała tego bez usprawiedliwienia.

Z uwagi na rozbudowany opis zdarzenia z dnia 30.01.2020r. należy uznać, w świetle poczynionych ustaleń, które potwierdza sama powódka, że rzeczywiście pomimo dwukrotnego wezwania inspicjenta nie stawiała się w wyznaczonym momencie za kulisami celem wejścia na scenę. Zjawiała się tam zbyt późno tj. już po rozpoczęciu sceny, w której miała brać udział. Można zgodzić się z pozwanym, że naruszyła porządek i organizację pracy, albowiem obowiązkiem aktora jest stawianie się do swoich scen i ich wykonywanie. Jednakże nie można zgodzić się z tezą, że sytuacja opisana w zawiadomieniu z dnia 25.02.2020r. odpowiada pojęciu opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia. Powódka była w pracy, nie opuściła jej, w przedstawieniu tym, do momentu spóźnienia, wchodziła na scenę zgodnie ze scenariuszem.

W związku z powyższymi rozważaniami, brak jest podstaw w niniejszej sprawie do zastosowania wobec K. K. kary pieniężnej.

Reasumując poczynione ustalenia, w ocenie Sądu, zarzuty, które zostały postawione powódce w zawiadomieniu o nałożeniu kary, nie dają podstaw do nałożenia kar dyscyplinarnych. Zdarzenie z dnia 23.01.2020r. nie ma charakteru na tyle doniosłego, aby stanowić podstawę ukarania pracownika. Fakt, na który zwraca uwagę M. P., iż wpisu w raporcie dokonała ponieważ powódka dopuszczała się innych drobniejszych zachowań nie może stanowić podstawy do uznania zasadności omawianej kary. Okoliczności te bowiem nie znalazły swego odzwierciedlenia w raporcie a także nie zostały ujęte w zawiadomieniu o nałożeniu kary. Jednocześnie, na co zwrócił uwagę Z. B., dotychczasowa postawa powódki jako pracownika i jej niekaralność wskazują, że powódka prawidłowo wykonuje swoje obowiązki. Odnosnie drugiej z nałożonych kar zachowanie, które przypisano powódce nie stanowi opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia, a tylko przy zaistnieniu dokładnie tej sytuacji możliwe byłoby nałożenie kary pieniężnej na pracownika. W związku z powyższym, w oparciu o wskazane przepisy w zw. z art. 112 par. 2 kp, uchylono w punktach I i II wyroku nałożone na powódkę kary porządkowe.

W punkcie III wyroku, w oparciu o art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. orzeczono o kosztach procesu - kosztach zastępstwa procesowego.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art.113 ust.1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.98k.p.c. Powód zwolniony był od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, a zatem kosztami sądowymi, których powód nie miał obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obowiązany był obciążyć przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu (art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Pozwany przegrał proces, a zatem zobowiązany był do poniesienia kosztów nieuiszczonej opłaty sądowej.